

NADĚJE PRO MANŽELSKÝ VZTAH

(Za tímto pojednáním o manželství se skrývá jedna důležitá otázka: Měli bychom začít něco měnit na tom, jak přemýšlíme o našem manželství?)

Nejdříve trochu statistiky

Pokud se začnete více zajímat o problematiku manželství, svateb, rozvodů v naší zemi a v církvi, začnete mít oprávněný dojem, že to není veselé. Obecně víme, že rozvodovost v naší zemi je velmi vysoká. Na první pohled bychom mohli říci, že téměř každé druhé manželství se rozvádí a že tento trend se nevyhýbá ani církvi. Rád bych trochu opravil tento zjednodušující pohled. Realita (podle statistiky ČSÚ) je taková, že za posledních 10 let rozvodovost klesá a svateb přibývá. Celorepublikově uvádí Český statistický úřad v roce 2019 rozvodovost 40-50% (kolísá podle krajů), přičemž zhruba v 80% jde o první rozvod, ve zbylých 20% jde o rozvod druhého nebo dalšího manželství. Což znamená, že cca 70% nových manželství se nikdy nerozvede! Jak to vypadá v církvi nedokážu povědět, rozvodovost je jistě výrazně nižší. *(Pro církevní prostředí neexistuje ucelená statistika ohledně počtu rozvodů, není žádná povinnost tyto údaje evidovat. Je to velká škoda. Počty církevních sňatků se evidují. Statistika rozvodů by mohla odhalit zajímavé údaje, které by mohly sloužit pro další pastorační a výzvy. Možná to nechceme vidět a slyšet, kdoví. Přitom by to bylo velmi jednoduché, aby soudy evidovaly při rozvodech, zda byl sňatek uzavřen v církvi a v které. Mohlo by to ukázat skutečnou realitu v církvi.)*

Víme, že ačkoliv existuje mnoho problémů v manželství, většina manželství je mnohem silnějších, šťastnějších a trvalejších, než si většina lidí uvědomuje.

Naděje pro manželství

Aby lidé na vztahu pracovali usilovněji, chtěli předcházet možným problémům a dodržovali své sliby, musí věřit, že to zvládnou. Potřebují věřit, že jejich manželství nemusí jen přežít, ale že si je mohou užívat. Potřebují věřit, že jejich manželství mohou vzkvétat. A naděje existuje. Jen jsme si ji často neuvědomili. Většina manželských problémů není způsobena velkými problémy, proto napravení není tak složité, jak si lidé myslí. Drobnosti mohou často znamenat velkou změnu. Samozřejmě, že existují výjimky a některé znepokojivé otázky jsou velmi reálné (o nich později).

Manželství, která vydrží a přežijí životní bouře charakterizuje především NADĚJE. S pocitem, že to zvládneme, že máme naději, se pojí často pozitivní výsledek. Uděláme vše, abychom naši lodičku plnou děr opravili, zalepili díry a pokračovali v plavbě. Naopak manželství, která troskotají, charakterizuje pocit marnosti. Pokud si ale myslíme, že se to nikdy nezlepší, že to nezvládneme, obvykle rezignujeme a dopadne to jinak. S pocitem marnosti se pojí pocit nevyhnutelnosti. Místo zápasu je zde přesvědčení, že když se loď potopí, proč se snažit o její záchranu? Je přece lepší pracovat na tom, jak se dostat z vraku v pořádku. Jinak řečeno, marný pocit je nakonec jedním z hlavních důvodů, proč se to nezvládne.

Lidé potřebují povzbuzení, že zvládnou manželství. V dobré manželství můžeme věřit, dnes i do budoucna. Máme naději, pokud není něco v pořádku. Díky Bohu!

Pravda o manželství

Většina manželů si užívá manželství a kdyby měli možnost, šli by do toho znovu s tím samým partnerem! Obecné výsledky říkají, že velmi šťastných párů je cca 34%, šťastných párů 37%, párů, které mají problémy 37%. Tedy 2/3 (71%) párů je šťastných!

Veliké potíže nastávají, když někdo očekává, že ho manželství nebo manželský partner učiní šťastným. Nedokonalý člověk nemůže partnerovi poskytnout to, co nabízí jedině Bůh. Tušíme, jak tragicky to dopadne, když někdo dojde k závěru, že *nejsem šťastný, tak jdu pryč*. Manželství je o službě druhému člověku – je třeba počítat s tím, že budeme snášet období soužení, tvrdě pracovat a nečekat, že to bude růžová cesta. Někdy bývá mezi lidmi rozšířeno povědomí, že manželství je těžké. Mnohem přesnější je, že v manželství se musí někdy tvrdě pracovat. Většinu času je manželství nádherné – a je správné na takovém vztahu pracovat a nikdy se ho nevzdat. A je potřeba říci, že ve většině případů je to nejužasnější a nejhlubší vztah muže a ženy zde na zemi. Nikdy nemůžeme očekávat, že nás manželství učiní šťastnými, měli bychom ale stát za skutečností, že když si moudře vybereme partnera a pak učiníme závazek na celý život, je mnohem pravděpodobnější, že budeme mít takový bohatý vztah, po jakém toužíme.

Někdy bývá mezi lidmi rozšířeno povědomí, že manželství je těžké. Mnohem přesnější je, že v manželství se musí někdy tvrdě pracovat. Většinu času je manželství nádherné – a je správné na takovém vztahu pracovat a nikdy se ho nevzdat.

Aktivní víra snižující problémy vedoucí k rozvodovosti

Je nesporným faktem, že míra rozvodovosti v křesťanském společenství není stejná jako ve většinové společnosti. Dalo by se zjednodušeně povědět, že ten, kdo pravidelně navštěvuje společenství věřících může mít mnohem větší pravděpodobnost, že jeho manželství zůstane zachováno. Být součástí společenství má veliký význam!

Ač se to může někomu zdát podivné, existují výzkumy, které ukazují na souvislost mezi společnou modlitbou manželů a mírou rozvodovosti. Páry, které se spolu modlí mají mnohem zdravější a propojenější život než páry, které se spolu nemodlí. Pokud se manželé shodují na tom, že „Bůh je středem jejich manželství“, více zápasí a usilují o vztah, což je činí v manželství šťastnějšími. Naopak ti, kteří se společně nemodlí jsou mnohem častěji od sebe vzdálenější. Pokládám si otázku, co se to děje, když se věřící manželé spolu vlastně vůbec nemodlí. A vím i o 20-ti a víceletých vztazích ve společenství, kde se manželé nemodlí. Pak není divu, že manželé žijí „vedle sebe“ a ne jako „jedno tělo“. Naplňuje se zde vůbec smysl křesťanského manželství, kde středem vztahu je Bůh?

Páry, které se spolu modlí mají mnohem zdravější a propojenější život než páry, které se spolu nemodlí. Pokud se manželé shodují na tom, že „Bůh je středem jejich manželství“ více zápasí a usilují o vztah, což je činí v manželství šťastnějšími.

Lze vyřešit většinu manželských problémů malými změnami?

Jsem přesvědčen že ANO. Všichni víme a svědectví mnoha manželů vypovídá o tom, jak moc jsou světy mužů a žen rozdílné, jak odlišná očekávání vzájemně mají, jaké jsou obavy a potřeby. Poznání této rozdílnosti může zachránit vztah! Dochází k celé řadě zbytečných nedorozumění vedoucích ke zbytečným krachům.

Obvykle se stává, že manželé zproblematizují jednoduché věci, které často vyplývají z neznalosti toho, co druhý potřebuje nebo co ho zraňuje. Nebo neznají jednoduché každodenní činnosti, které mají veliký vliv na spokojené manželství.

Zajímavé je zjištění, že i v bolestivých (napjatých, rozhádaných) situacích naprosté většině manželů velmi záleží na jejich partnerovi. Co je ovšem podivné, že jejich partner tomu ne vždycky věří. Zraněný partner si myslí, že mu/jí na mě nezáleží – což ovšem není pravda. Na otázku: Jakou nejdůležitější věc si přejete, aby váš partner věděl? – je nejčastější odpověď: „jak moc ho/ji miluji“. Tedy se vyjadřujeme správně – ale často se snažíme špatným způsobem a nedáme druhému pocit,

že o něj opravdu pečujeme. Až příliš často naši partneři necítí to, co si myslíme že by měli cítit. A někdy druhému dokonce nevědomě (nebo i vědomě) ubližujeme.

To ukazuje na to, že často nevíme, co partner potřebuje, a proto nám nové znalosti mohou velmi pomoci. Můžeme se správně snažit a vyhnout se ubližování.

Paradoxní je, že v problémových vztazích si jeden z partnerů vůbec neuvědomuje, že jeho partner ve skutečnosti není šťastný. Možná to je lepší situace, než když jsou oba dva nešťastní. Je snazší přimět ke změně jednoho než dva. Nezapomeňte, že i těm, kdo ubližují, záleží na jejich partnerech. Výjimku ovšem tvoří bezohlední lidé, těch je ale naprosté minimum.

Často se opakuje scénář, že muž hluboce miluje svou ženu. Byl by pro ni ochoten zemřít. Problém je v tom, že ne vždy ví, jak pro ni žít. Například ji dává dary, tvrdě pracuje a říká jí tak "miluji tě", a neví, že ona je čím dál tím víc nešťastná, protože chce být víc času s *ním*. Takže se hodně snaží, ale mívá se účinkem a neví, jak to napravit.

Nebo takto: Většina žen má svého muže velmi ráda a dělá pro něho láskyplné věci. Netuší ale, že muž nejvíce ze všeho musí cítit od ženy projev úcty-vědomí, že si ho váží a důvěřuje mu. Respekt je pro muže snad důležitější než láska. Nejbolestivějším pocitem muže je nejistota a pokud je zpochybňován či vysmíván, žena netuší, jak to pro něj je bolestivé.

Navenek se tyto a podobné věci projeví třeba tak, že každý spí v jiné místnosti, protože je pro ně těžké spát vedle člověka, kterému by mělo na nás nejvíce záležet, a přitom se zdá, že mu vůbec na nás nezáleží.

Příklady by se dalo uvést nespočet. Chci říci, že manželství může trpět jen kvůli nedostatku dobrých informací. Věci se nezmění hned když víme, jak to má být, ale může to trvat dlouho. Odnaučit se říkat muži, jak přesně má dělat různé věci, může trvat velmi dlouho. Podobně pochopení, že pro muže fyzická intimita je především vyjádření citové potřeby.

Odvážil bych se povědět, že většina manželství, které znám, prošlo nebo prochází nějakou krizí. Lidé kolem nás velmi potřebují vidět naději a slyšet dobrou zprávu.

Většina manželských konfliktů není způsobena velkými problémy ale nahromaděním menších nedorozumění, konfliktů a citovými zraněními. Dobrá zpráva je, že často malé změny mohou mít velký pozitivní význam.

Naděje pro vztahy

Ve vztazích vždy záleží na naději. Židům 11,1 říká: "Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme." Víra je spojena s tím, v co doufáme. To dává velký praktický smysl. Pokud není naděje, bude málo víry; pokud je málo víry, bude málo uzdravení.

Pokud mají manželské páry naději, řeší věci včas. Komunikují spolu, hledají cestu dál a pokud jim to nejde, musí vyhledat pomoc někoho třetího. Je to podobné jako s nemocí. Pokud se podchytí včas, je mnohem pravděpodobnější, že se to podaří. Pokud si ale myslím, že tu už není naděje, proč bych podstupoval léčbu a trápil se?

Závěr

Víme, že ačkoliv existuje mnoho problémů v manželství, většina manželství je mnohem silnějších, šťastnějších a trvalejších, než si většina lidí uvědomuje.

Lidé potřebují povzbuzení, že zvládnou manželství. V dobré manželství můžeme věřit, dnes i do budoucna. Máme naději, pokud není něco v pořádku. Díky Bohu!

Někdy bývá mezi lidmi rozšířeno povědomí, že manželství je těžké. Mnohem přesnější je, že v manželství se musí někdy tvrdě pracovat. Většinu času je manželství nádherné – a je správné na takovém vztahu pracovat a nikdy se ho nevzdat.

Páry, které se spolu modlí, mají mnohem zdravější a propojenější život než páry, které se spolu nemodlí. Pokud se manželé shodují na tom, že „Bůh je středem jejich manželství“ mnohem více zápasí a usilují o vztah, což je činí v manželství šťastnějšími.

Většina manželských konfliktů není způsobena velkými problémy ale nahromaděním menších nedorozumění, a citových zranění. Dobrá zpráva je, že často malé změny mohou mít velký pozitivní význam.

Pokud mají manželské páry naději, řeší věci včas. Komunikují spolu, hledají cestu dál a pokud jim to nejde, musí vyhledat pomoc někoho třetího.

Prosím, máte-li problémy ve vztahu, nebojte se je řešit. Nebojte se říci si o pomoc. Láska, víra a naděje nikdy nezanikne.

Tomáš Cvejn

texty ke studiu:

Genesis 2:24 Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.

Příslaví 18:22 Kdo našel ženu, našel dobro a došel u Hospodina zalíbení.

Kazatel 4:9-12 Lépe dvěma než jednomu, mají dobrou mzdu ze svého pachtění. 10 Upadne-li jeden, druh jej zvedne. Běda samotnému, který upadne; pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl. 11 Také leží-li dva pospolu, je jim teplo; jak se má však zahřát jeden? 12 Přepadnou-li jednoho, postaví se proti nim oba. A nit trojitá se teprv nepřetrhne!

1 Korintským 7:2-5 Abyste se však uvarovali smilstva, ať každý má svou ženu a každá svého muže. 3 Muž ať prokazuje ženě, čím je jí povinen, a podobně i žena muži. 4 Žena nemá své tělo pro sebe, ale pro svého muže. Podobně však ani muž nemá své tělo pro sebe, ale pro svou ženu. 5 Neodpírejte se jeden druhému, leda se vzájemným souhlasem a jen na čas, abyste byli volni pro modlitbu. Potom zase buďte spolu, aby vás satan nepokoušel, když byste se nemohli ovládnout.

Koloským 3:19 Muži, milujte své ženy a nechovejte se k nim drsně.

Píseň Šalomounova 2:16 Můj milý je můj a já jsem jeho, on pase v liliích.

Matouš 19:5-6 A řekl: „Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva jedno tělo“; 6 takže již nejsou dva, ale jeden. A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!“

1 Petr 3:7 Stejně i muži: když žijete se svými ženami, mějte pro ně porozumění, že jsou slabší; a prokazujte jim úctu, protože jsou spolu s vámi dědičkami daru života. Tak vašim modlitbám nebude nic překážet.

1 Jan 4:7-8 Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. 8 Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska.

Filipským 2:3-4 v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; 4 každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.

Židům 13:4 Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh.

Jakub 1:19 Pamatujte si, moji milovaní bratří: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu;

Efezským 5:22-33